

עת"א 49972/08/21 - יאיר בן דוד (אסיר) נגד שרות בתי הסוהר- מחלקת האסיר - זימונים, מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד בשבתו כבית-משפט לעניינים מנהליים

עת"א 49972-08-21 בן דוד(אסיר) נ' שרות בתי הסוהר-מחלקת האסיר - זימונים ואח'
תיק חיצוני:

בפני	כבוד השופטת מרב גרינברג
עותר	יאיר בן דוד (אסיר)
נגד	
משיבים	1. שרות בתי הסוהר-מחלקת האסיר - זימונים 2. מדינת ישראל

פסק דין

העותר, אסיר ביטחוני המרצה מאסר עולם לא קצוב בגין עבירות של רצח, חטיפה, תקיפה והצתה על רקע לאומני, החל משנת 2014.

בעתירתו מלין כנגד המשיב, על כך שמספר פריטים שנמצאים בחזקתו מזה שנים ושימשו אותו בעת ששהה בבתי סוהר שונים, נלקחו ממנו בעת העברתו לבית סוהר "רימונים" ולא הושבו לו. הצדדים הגיעו להסכמות בנוגע למספר פריטים שהיו במחלוקת וההכרעה דנא נוגעת לשניים בלבד - מכשיר DVD של חברת Panasonic (להלן: "ה-DVD") ורדיו דיסק.

ביום 7.11.21 התקיים דיון בעתירה, עמדת המשיב בנוגע למכשיר ה-DVD הייתה כי בהתאם לפקודת הנציבות 04.33.00 ניתן להחזיק מכשיר אחד מסוג זה בתא, והיתר החזקה נתון לאסיר אחר בתא. משהוצהר על ידי העותר כי המכשיר המוחזק בתא אינו תקין, הסכים המשיב להחליף את המכשיר התקול במכשיר ה-DVD של העותר.

באשר לרדיו דיסק, טען העותר כי מאז מעצרו לפני כשש שנים החזיק באישור גורמי המשיב במכשיר, תחילה בבית סוהר "אופק" ובהמשך בבתי הסוהר "רימונים" ו"איילון", ולכן, למרות שמדובר בחפץ אסור בהחזקה, מבוקש להתיר השימוש בו נוכח התקופה הממושכת שהפריט היה בחזקתו.

ב"כ המשיב התנגדה לכך, וטענה כי העותר לא הציג כל אסמכתא לכך שמדובר בפריט שהוכנס לבית הסוהר באישור או נרכש כדין במרכז המכר, וכי אין אינדיקציה לכך שהפריט הוחזק באישור שב"ס לתקופה כה ממושכת. מצאתי לבקש מהמשיב לבחון בשנית את טענות העותר ובהמשך לכך, הוגשו שתי הודעות עדכון מטעם המשיב, באשר למכשיר ה-DVD נטען שלא נרכש במרכז המכר ואינו מאושר בהחזקה על פי פקודת הנציבות, משכך המתווה שהוסכם במעמד

עמוד 1

הדין אינו ישים. באשר לרדיו דיסק עולה, כי בבדיקה חוזרת שנערכה לא נמצא כל אישור להחזקת רדיו דיסק, ומשכך מבוקש לדחות העתירה.

מתגובות משלימות מטעם העותר, הוא אינו חולק על כך כי הפריטים לא נרכשו במרכז במכר, אך טוען כי יש להשיב לו את הפריטים כיוון שהחזיק בהם בבתי סוהר שונים בידיעת המשיב.

דין והכרעה

עיינתי ושמעתי בקשב רב את טענות הצדדים, ולאחר בחינת כלל השיקולים, מצאתי לדחות העתירה.

סעיף 1 לפקודת בתי הסוהר [נוסח חדש], התשל"ב-1971 (להלן: "הפקודה") מגדיר מהו חפץ אסור:

"חפץ אסור- חפץ שפקודה זו או התקנות אינן מתירות הכנסתו לבית סוהר, הוצאתו מבית הסוהר או החזקתו בידי אסיר, למעט חפץ שהכנסתו אושרה בידי מנהל בית סוהר או סגנו או קצין שמנהל בית סוהר הסמיך לכך ושדרגתו אינה פחותה מדרגת רב כלאי".

סעיף 38 לפקודה קובע כי אסיר "לא יחזיק אסיר חפץ אסור"; תקנה 37(א) לתקנות בתי הסוהר, התשל"ח-1978 קובעת כי אסיר לא יחזיק בחפצים אישיים, למעט מספר פריטים המפורטים בתקנות (בין היתר מוצרים שנרכשו במרכז המכר), או כאלו שקיבלו אישור להחזקה על ידי מנהל בית הסוהר; ופקודת נציבות 04.33.00 שעניינה "החזקה, אחסנה ושינוע פריטי ציוד של אסירים", קובעת כי החזקת ציוד אישי היא בבחינת טובת הנאה, ואינה זכות קנויה לאסיר, ומגדירה בסעיף 3(ב) ובנספח א' מהו ציוד מותר בהחזקה, כאשר החזקת כל ציוד אחר, אסורה.

מן הכלל אל הפרט

מכשיר ה-DVD והרדיו דיסק לא נרכשו במרכז המכר ומשכך אינם מהווים ציוד המותר בהחזקה בהתאם לנספח א' לפקודת הנציבות. בשל כך, והואיל ולא עלה בידי העותר להוכיח כי קיבל היתר מפורש להחזקתם מגורם מוסמך בשב"ס, אין להיעתר לבקשתו. לטענתו, כי החזיק בציוד בבתי סוהר שונים אין אסמכתא ואף אינה מהווה נסיבה להכשרת החזקתו. ראו בעניין זה החלטתי בעניין צדיק (עת"א 4769-08-20).

עיינתי בפסיקה אליה הפנה העותר, אך מצאתי כי המסכת העובדתית בה שונה מהותית מזו שלו, כך למשל בעת"א 29012-03-19 **אורן אסף נ' שירות בתי הסוהר** (16.4.19), בית המשפט הורה על השבת מכשיר DVD שנבדק על ידי קצין טכנולוגיות בשב"ס ומפקד הכלא אישר להכניסו, ובעת"א 65481-03-16 **חיים שמלצר נ' שירות בתי הסוהר** (15.8.16), בית המשפט הורה על השבת רמקולים שנרכשו במרכז המכר.

סוף דבר, מכשיר ה-DVD והרדיו דיסק מהווים ציוד אסור בהחזקה, לא ניתן לאפשר שימוש העותר בהם, החלטת המשיב בעניינם סבירה ולפיכך דין העתירה להידחות.

ניתן היום, כ"א אדר ב' תשפ"ב, 24 מרץ 2022, בהעדר
הצדדים.